

SENTÈNCIA 2003-39 DE 22 DE SETEMBRE DE 2003

QUARTS. Quart d'Anyós. COMPETÈNCIES. Política urbanística: correspon als comuns i als quarts les mesures d'execució si aquesta pràctica es troba establerta per l'ús.

Ponent : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, en la sentència número 2003-06, de 20 de gener de 2003, va desestimar la demanda formulada per la societat L.P. S.A. contra el Decret núm. 22 de 8 de juliol de 1999, del Quart d'Anyós, i contra l'alçada desestimada pel Govern per silenci, i va desestimar, també, la demanda, acumulada a l'anterior, interposada contra la desestimació, per silenci del Comú de La Massana, de la sol·licitud d'urbanització de la finca, anomenada Prat de les Pastures, del terme d'Anyós, i contra la desestimació, per silenci, del posterior recurs davant el Govern.

2.- Contra la sentència del Tribunal de Batlles va interposar un recurs d'apel·lació el Comú de La Massana, demanant la condemna de la part agent al pagament de les despeses del procés, i la pròpia part agent, demanant la revocació de la sentència i la declaració de què els actes recorreguts no són conformes al Dret.

3.- Dels escrits anteriors se n'ha donat trasllat a la representació de les altres parts, que els han contestat, demanant la confirmació de la sentència., havent quedat tot seguit les actuacions vistes per a deliberar i decidir el Tribunal.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La sentència que és objecte d'aquesta instància va desestimar les demandes acumulades que la societat L.P. S.A. va formular contra sengles actes del Quart d'Anyós i del Comú de La Massana.

El primer (Decret 22, de 8 de juny de 1999) donava resposta a una sol·licitud, formulada el 26 d'abril anterior per la demandant de què se li autoritzés la urbanització de la finca Prat de Pastures, prèvia a la construcció de la carretera d'accés a la mateixa que, segons indicava en la petició, caldria tornar a pactar; la resposta del Quart es va circumscriure a dir que abans d'examinar la procedència de l'autorització d'urbanitzar

la societat havia de construir íntegrament la carretera que li havia estat autoritzada en actes anteriors del propi Comú.

El segon no és altra cosa que la resposta negativa del Comú de La Massana a la petició, formulada el 8 de novembre de 1999, de que, en funció del mateix projecte presentat pocs mesos abans al Quart, s'autoritzés la urbanització.

La sentència, després d'argumentar sobre la competència del Quart d'Anyós per decidir sobre la procedència o no d'una sol·licitud com la formulada per L.P. S.A. considera, analitzant el fons, que la resolució del Quart és ajustada al Dret.

Tercer.- Analitzades les actuacions de la primera instància i en funció d'allò que exposa la part apel·lant, cal recordar, com ho fa la sentència, que el Quart d'Anyós, mitjançant el Decret 90, de 19 de gener de 1991, va autoritzar la construcció d'una carretera en terrenys del Quart, amb la condició expressa de que el tram superior de la mateixa tingui sortida al terreny comunal del Quart, i el traçat de la carretera que s'havia de construir és el que apareix en el document número 1 de l'expedient administratiu aportat pel Quart (foli 113 de les actuacions) i no el que la demandant aporta com a document número 5 (foli 32 de les actuacions). Que això és així ve de què el plànol esmentat ve signat per les parts i de què el mateix Quart, en el Decret 107/1995, de 25 d'octubre de 1995, que autoritza la modificació del projecte insisteix en què el plànol de referència pel traçat és el firmat per ambdues parts (foli 118 de les actuacions). I amb independència de què el traçat és l'indicat, convé recordar que el Decret 107/1995 indicà expressament "que la construcció de dita carretera sigui prèvia als treballs de construcció del projecte avui autoritzat", és a dir, del projecte que modificava els usos d'aparthotel a residencial, cosa que es va reiterar en l'acta de 11 de març de 1998 (foli 120 de les actuacions).

Aquesta condició, segons reconeixen totes les parts, no ha estat complimentada per l'apel·lant, però ni fou discutida en el seu moment ni ha perdut vigència, per la qual cosa és lícita la prescripció que conté l'acte recorregut de no examinar la petició d'urbanització fins que no hagi estat construïda la carretera pel lloc on ha de construir-se.

Convé recordar que la decisió administrativa sobre quin és el millor traçat d'una part d'una carretera té un marcat component tècnic i s'ha d'analitzar en funció dels interessos públics i privats en joc, i el fet de que, com diem, la resolució del Quart no és desajustada al Dret, això no impedeix que, com proposa Les Pastures en la seva sol·licitud de 26 d'abril de 1999, es pugui pactar un altre traçat que superi els possibles inconvenients de la proposta pactada i actualment vigent.

Quart.- La part apel·lant indica que, després de la Constitució, el Quart d'Anyós no té competència per decidir sobre la procedència o no del canvi de traçat de la carretera, competència que hauria quedat en mans exclusives dels Comuns per raó de la Llei Qualificada de delimitació de competències dels Comuns, l'article 2.2 de la qual indica que els correspon la gestió i administració de tots els béns propietat de la Parròquia.

Per resoldre aquesta qüestió cal indicar que el traçat de la carretera que ara es discuteix no pertany al Quart ja que es tracta de la part que discorre per la propietat de L.P. S.A. Per tant, una resposta del Quart a la mateixa no ve tant en funció de la gestió dels béns de domini públic sinó de la política urbanística de la Parròquia; i si bé la definició d'aquesta correspon als Comuns (article 4.6 de la Llei esmentada) també és cert que l'article 84 de la Constitució disposa que les Lleis tindran en compte els usos i costums per determinar la competència dels Quarts i dels Veïnats així com les seves relacions amb els Comuns, i aquesta Sala, interpretant tots aquests preceptes ha declarat -sentència núm. 01-03, de 9 de febrer de 2001- que els comuns tenen competència per definir la norma urbanística però els quarts poden prendre mesures d'execució a condició que aquesta pràctica es trobi establerta per l'ús, com era el cas de la sentència citada i l'és del present.

Pels raonaments exposats s'imposa la desestimació del recurs d'apel·lació en relació al pronunciament sobre la resolució del Quart d'Anyós, i en relació a la desestimació per silenci del comú de La Massana de la mateixa pretensió, és evident que la competència per decidir la procedència o no d'urbanitzar en terrenys privats situats en territori del Quart en funció dels requisits prèviament establerts pel propi Quart no correspon al Comú, per la qual cosa la desestimació per silenci objecte d'aquest procés no és desajustada al Dret i la sentència que així ho ha entès s'ha de confirmar.

Cinquè.- El Comú de La Massana recorre la sentència en la mesura que no imposa a L.P. S.A. el pagament de les despeses de la primera instància, però aquest recurs s'ha de desestimar en raó a que no s'aprecien circumstàncies determinants d'una temeritat o mala fe processal, com tampoc s'aprecien en aquesta segona.

DECI SIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de L.P. S.A. contra la sentència de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles núm. 2003-06, de 20 de gener de 2003, que es confirma, i desestimar el recurs d'apel·lació formulat per la representació processal del Comú de La Massana. No es fa cap pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.